

Budapest, 1896. szeptember 12. – Budapest, 1967. március 25.

A gimnáziumi érettségi után, 1917-ben beiratkozott a budapesti tudományegyetem jog-és államtudományi karára. Tanulmányait megszakítva, 1919-ben tisztként szolgált a Vörös Hadseregben. Megszerezte a jogi doktorátust, majd 1934-ben bírói és ügyvédi vizsgát tett. Az 1910-1920-as évek fordulóján belépett a szociáldemokrata pártba és a szakszervezetbe, 1922-ben a pártválasztmányba is beválasztották. 1927-től húsz éven át a Magántisztviselők Országos Szövetsége alelnöke volt. 1929-től tíz évig a Népszava belső munkatársa, illetve később a Szocializmus szerkesztője. Emellett magántisztviselő, egy ideig a párt fővárosi törvényhatósági frakciója megbízásából a Fővárosi Gázművek jogi osztályának munkatársa. Harmadmagával a szociáldemokrata agrárprogram kidolgozója volt. 1945. februártól a Pénzügyi Központot irányító ötös bizottság tagja, majd májustól vezérigazgató. Része volt a stabilizációban és a hároméves terv előkészítésében. 1946-ban a párizsi magyar béke delegáció tagja, gazdasági fődelegátus volt. 1945. június 24-én a Dunántúlon beválasztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe, 1945. szeptember 6-tól az Ideiglenes Nemzetgyűlés Politikai Bizottságának tagja. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon a nagy-budapesti listán ismét mandátumhoz jutott, továbbra is politikai bizottsági tag. 1947-ben a Nemzetközi Kereskedelmi Kamara kongresszusán ő képviselte Magyarországot. 1947. augusztus 31-én az SZDP országos listáról újraválasztották, a pénzügyi bizottság elnöke lett. Mivel nem értett egyet a két munkáspárt egyesítésével, 1948. február 18-án kizárták pártjából, és április 26-án mandátumától is megfosztották. Valamennyi állásából elbocsátották, tisztségeiből leváltották. 1948-tól a döntőbizottság vezetője a Belkereskedelmi Minisztériumban. 1950. július 18-án az ÁVH előállította és kitiltotta Budapestről. 1953 szeptemberéig kijelölt kényszerlakhelyén, Nádudvaron élt; fordítással foglalkozhatott. 1953-ban Budakeszire költöztek. 1956 nyarán képzettségének megfelelő álláshoz jutott a Magyar Kereskedelmi Kamaránál volt jogtanácsos, 1956 augusztusától 1959-ig a kamarai választott bíróság titkára. 1957-ben visszaköltözhetett a fővárosba. 1967-ben az ELTE Állam- és Jogtudományi Karának címzetes docensévé nevezték ki.